

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 343/2022
24.04.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Маја Марјановић адвокат из ..., против туженог АД „Аеродром Никола Тесла“ из Београда, чији је пуномоћник Јована Томић адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 289/21 од 29.01.2021. године, на седници одржаној 24.04.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ се пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 289/21 од 29.01.2021. године, тако што се одбија као неоснована жалба туженог и потврђује пресуда Трећег основног суда у Београду П1 654/19 од 25.09.2020. године.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да тужиоцу накнади трошкове ревизијског поступка у износу од 18.000,00 динара у року од осам дана од дана достављања преписа пресуде.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П1 654/19 од 25.09.2020. године, ставом првим изреке, поништено је решење о отказу уговора о раду од 06.07.2017. године и обавезан тужени да тужиоца врати на рад. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 141.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 289/21 од 29.01.2021. године, ставом првим изреке преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке тако што је одбијен тужбени захтев. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке тако што је одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка од 141.000,00 динара и обавезан тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка од 190.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка по жалби од 33.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Такође нису учињене ни друге битне повреде одредаба парничног поступка на које се у ревизији указује.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог, на основу уговора о раду од 17.09.2014. године са анексом од 13.07.2016. године, на радном месту електричара у Организационој јединици Техника. Био је дужан да обавља следеће послове: учествовање у манипулацијама на средњем напону, обезбеђивање постројења и њихових делова за рад под надзором водећег електричара, обављање радова на изради и одржавању инсталација, електромоторних погона, технолошке и друге опреме и унутрашњој и спољној расвети, обављање редовних мерења и испитивања опреме и инсталација, обављање осталих послова из домена процеса рада у својој струци по налогу пословође Службе одржавања електроинсталација коме је директно одговоран.

Решењем туженог број ../2017 од 06.03.2017. године тужиоцу је отказан уговор о раду са свим припадајућим анексима због непоштовања радне дисциплине прописане актом послодавца, у складу са законом, колективним уговором, кодексом и уговором о раду. Стављено му је на терет да је 17.10.2016. године са још једним електричарем упућен да заштити каблове који су остали необезбеђени након иселења закупца из пословног простора туженог, али је у децембру исте године пословођа службе приметио да на плафону овог пословног простора недостаје 24 комада лед сијалица, тако да је затражено од тужиоца да се изјасни о томе. Тужилац и други електричар ББ су се у децембру 2016. године изјаснили о том догађају из октобра месеца исте године и навели да су извршили демонтажу сијалица, али да то нису евидентирали у одговарајућу свеску сматрајући ове сијалице потрошном робом. Утврђено је да наведене сијалице нису биле стављене у одговарајући магацин већ су се налазиле у помоћној просторији у кеси. Због тога је тужени као послодавац закључио да у поступању тужиоца има елемената непоштовања радне дисциплине у складу са чланом 179. став 3. тачка 8. Закона о раду и чланом 93. став 1. тачка 11. и тачка 12. Колективног уговора туженог, а у вези члана 5. Кодекса и члана 6. став 1. истог кодекса, те да је тужиочево понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

Утврђено је и да су тужилац и запослени ББ дана 17.10.2016. године пред крај радног времена обављали послове на крову пословних просторија туженог када је запослени ББ добио телефонски позив од њиховог непосредног руководиоца који им је усмено наложио да оду у ходник где је купац напустио пословни простор и реше све недостатке каблова који су под напоном, а потом је запослени ББ пренео тужиоцу овај усмени налог. Отишли су на задато место, средили електроинсталације тако што су ормане искључили са напајања, изоловали каблове, заштитили и вратили у каналнице неке каблове, а неке су уклонили. Пошто су ту постојали каблови који су висили са плафона, донели су мердевине и том приликом су са плафона поскидали и 24 лед сијалице које су биле исправне, али су неке испале из лежишта. Тужилац је скидао лед сијалице и додавао их ББ који их је одложио у кесу. Запослени ББ је донео одлуку да се све лед сијалице скину са плафона, јер неке нису имале осигураче да их држе, док неке које су имале осигураче који нису били сигурни. Након тога је кесу са сијалицама ББ одложио у приручни магацин који користе за потребе свог посла. Иначе су тужилац и сведок ББ претежно обављали послове у вези са одржавањем клима, фенкоила и плафонских клима, а по потреби и друге послове. Сијалице су пронађене на истом

месту (приручни магацин) два месеца касније. Утврђено је и да се неисправне ствари односно материјал одлажу за електронски отпад а да се оно што је исправно као вишак одлаже у магацин резервних делова, док се у свеску интервенција бележе сви детаљи у вези са радом по усменим или писменим налазом.

Тужиоцу је достављено упозорење, а након спроведеног поступка је донето оспорено решење.

Одредбом члана 5. Кодекса понашања запослених код туженог од 07.06.2010. године прописано је да су запослени у предузећу дужни да одговорно и благовремено обављају своје радне обавезе и одговорни су за своје поступке и резултате рада. Одредбом члана 6. став 1. истог кодекса прописано је да су запослени у предузећу у обавези да са дужном пажњом користе имовину и средства која су им поверена ради обављања послова, и не смеју их користити ради остваривања личних интереса или обављања других активности, као и да чувају имовину од оштећења и уништења или злоупотребе.

Одредбом члана 93. став 1. тачка 11. и 12. Колективног уговора туженог од 12.02.2016. године прописано је да су повреде радне дисциплине за које се може отказати уговор о раду, поред осталог, под 11. непоштовање кодекса понашања запослених и под 12. непоштовање радне дисциплине прописане актом послодавца односно ако је понашање запосленог такво да не може да настави рад код послодавца.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је првостепени суд применио материјално право када је усвојио тужбени захтев тужиоца и поништио решење о отказу.

Одредбом члана 173. став 3. тачка 8. Закона о раду („Службени гласник РС“ број 24/05...75/14) прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду који не поштује радну дисциплину, и то ако не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

Правилан је закључак првостепеног суда да се у радњама тужиоца нису стекли елементи повреде радне дисциплине која му се ставља на терет. Ово стога што тужени није доказао да је тужилац имао намеру да предметне сијалице задржи за себе, због свог личног интереса, посебно у ситуацији када су те сијалице тужилац и запослени ББ одложили након завршеног посла у приручни магацин који иначе користе за обављање свог редовног посла, где су накнадно и пронађене. Ово без обзира што је тужени истицао да у оквиру налога за рад није било налога да се уклоне сијалице, јер код чињенице да им је наложено да обезбеде простор у ситуацији када су неке сијалице имале осигураче а неке не, логична је одлука донета од стране запосленог ББ да се све сијалице поскидају. Дакле, тужени није доказао да је тужилац радњама које му стављају на терет починио повреде радне дисциплине због којих му је отказан уговор о раду. Не може се говорити о крајњој непажњи тужиоца будући да су послови које је тужилац обављао претежно били у вези са одржавањем клима, а да је обављао и друге послове у вези са електроинсталацијом по потреби, при чему су сијалице накнадно и пронађене у приручном магацину који је коришћен за обављање посла. Чињеница да одређени детаљи нису унети у свеску интервенција и да лед сијалице нису одложене у приручним магацинима где се стављају резервни делови не указује на намеру да се присвоје ове сијалице, посебно када се радници одлуче да ради обезбеђења комплетног простора поскидају све лед сијалице како оне без осигурача тако и оне са осигурачима али незаштићене односно оне које су испале из лежишта, и када их заједно одложе на једно место, па макар то било и у приручни магацин који користе за потребе обављања свог редовног посла а не да их разврставају и исправне одлажу у магацин резервних

делова. Према томе нема скривљеног непоштовања радне дисциплине од стране тужиоца.

Стога је на основу члана 416. став 1. ЗПП побијана пресуда преиначена и одлучено је као у првом ставу изреке.

Тужилац је успео у поступку по ревизији, па зато има право на трошкове тог поступка у складу са чл. 153. став 1. и 163. ЗПП у укупној висини од то: 18.000,00 динара за састав ревизије, па је одлучено као у другом ставу изреке, на основу члана 165. став 2. ЗПП.

**Председник већа судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић